

Sygn. akt I ACa 1306/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Józef Wąsik
Sędziowie:	SSA Sławomir Jamróg (spr.) SSO del. Elżbieta Bednarczuk
Protokolant:	sekretarz sądowy Katarzyna Rogowska

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko K. S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 28 marca 2013 r. sygn. akt IX GC 748/12

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

Sygn. akt I ACa 1306/13

UZASADNIENIE

Powód M. M. w postępowaniu nakazowym żądał zasądzenia od K. S. kwoty 106446,03 zł z ustawowymi odsetkami, tytułem ceny sprzedaży przewodów (...) w kwocie 103 750,40 zł oraz skapitalizowanych odsetek. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 1 sierpnia 2012 roku sygn. akt GNc 772/12 Sąd Okręgowy-Sąd Gospodarczy w Krakowie uwzględnił roszczenie powoda w całości, nakazując pozwanemu aby zapłacił na rzecz powoda kwotę 106 446,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 lipca 2012 roku do dnia zapłaty oraz kwotą 4

949 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu, albo wniósł w tym terminie zarzuty.

W zarzutach od nakazu zapłaty, pozwany domagał się oddalenia powództwa oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych. Podniósł, że jakość towaru objętego pozwem była kwestionowana. Ponadto istnieje rozbieżność w zakresie ilościowym co do odbioru przedmiotowego towaru, która do dnia dzisiejszego nie została wyjaśniona, w związku z czym dochodzone roszczenie jest niezasadne. Pozwany wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka M. S. na okoliczność ilości i jakości odebranego towaru oraz przesłuchania stron co do rozmów i ustaleń w zakresie dochodzonego roszczenia oraz ewentualnie biegłego na okoliczność wartości towaru.

Wyrokiem z dnia 28 marca 2013 r. sygn. akt IXGC 748/12 Sąd Okręgowy- Sąd Gospodarczy w Krakowie utrzymał w całości w mocy nakaz zapłaty z dnia 1 sierpnia 2012 r. sygn.. akt IX GNc 772/12. Sąd Okręgowy ustalił, że z tytułu sprzedaży przewodów powód wystawił fakturę VAT na łączną kwotę 103 750,40 zł. Towar wskazany na fakturze został odebrany przez pozwanego. Pozwany nie zgłaszał powodowi żadnych zastrzeżeń do otrzymanego towaru, pomimo tego nie uiścił za niego zapłaty. Podstawę tych ustaleń stanowiła faktura VAT, dokument WZ oraz zeznania powoda. Wprawdzie pozwany kwestionował fakt istnienia swojego podpisu na dokumencie WZ, jednakże w toku sprawy zostało ustalone, iż jest to podpis pozwanego, co zostało udowodnione uznanymi w całości za wiarygodne zeznaniami powoda. Wobec takich ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że powództwo było zasadne. Odwołując się do treści art. 535 k.c. Sąd wskazał, że przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Przedmiotem umowy między stronami był zakup przewodów. Umowa sprzedaży łącząca strony była ważna. Pozwany nie wykonał ciążącego na nim wzajemnego zobowiązania względem powoda, wynikającego z tej umowy tj. nie zapłacił ceny sprzedaży i popadł w opóźnienie w spełnieniu tego świadczenia. Sąd przyjął więc także zasadność roszczenia o zasądzenie odsetek ustawowych w oparciu o art. 481 § 1 k.c. Podstawą domagania się zapłaty przez powoda sumy skapitalizowanych odsetek za zwłokę od dnia wymagalności roszczenia do dnia wniesienia pozwu i doliczenia ich do wartości roszczenia głównego stanowił art. 482 § 1 k.c. Sąd Okręgowy uznał za niezasadny zarzut pozwanego dotyczący jakości i ilości towaru objętego pozwem. Za bezpodstawny uznał też zarzut pozwanego kwestionujący autentyczność podpisu na dokumencie WZ. Nawet jednak gdyby przyjąć, że na dokumencie tym, zamiast pozwanego podpisał się jego pracownik, to podpis wskazywałby na fakt potwierdzający odbiór towarów, które są wyszczególnione na fakturze VAT. Dlatego Sąd Okręgowy utrzymał w mocy nakaz zapłaty z dnia 1 sierpnia 2012 r. . Podstawę orzeczenia o kosztach stanowił art. 98 k.p.c.

Apelację od tego orzeczenia złożył pozwany , żądając uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Zarzucił naruszenie art. 379pkt 5 k.p.c. poprzez pozbawienie pozwanego możliwości obrony praw poprzez pominięcie dowodu z przesłuchania pozwanego. Ponadto pozwany zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego a to art. 328§2 k.p.c. poprzez nie zawarcie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku podstawy prawnej orzeczenia. Zarzucił także błędne przyjęcie , że nieobecność pozwanego była nieusprawiedliwiona podczas gdy pozwany nieobecność usprawiedliwił odpowiednim pismem.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny uznał za własne ustalenia Sądu Okręgowego i zważył co następuje:

Zgodnie z art. 214 k.p.c. rozprawa ulega odroczeniu m.in. jeżeli nieobecność strony wywołana jest nadzwyczajnym wydarzeniem lub inną znaną sądowi przyczyną, której nie można przezwyciężyć. Trudno przyjąć bu negocjacje handlowe stanowiły nadzwyczajne wydarzenie a ich termin nie mógł być ustalony na inny dzień niż termin rozprawy. Pozwany nie uprawdopodobnił, że termin tych negocjacji nie mógł zostać przełożony a jego wyjazd na te negocjacje był koniecznością i wyniknął tak nagle, że zawiadomił on sąd o tych negocjacjach dopiero na dzień przed terminem rozprawy. To oznacza, że negocjacji handlowych w tym przypadku nie można uznać ani za nadzwyczajne wydarzenie ani też za nieprzezwyciężalną inną przeszkodę. Wniosek pozwanego o odroczenie rozprawy nie był więc zasadny, co oznacza niezasadność opartego na art. 379 pkt. 5 k.p.c. zarzutu pobawienia prawa do obrony. Niestawiennictwo pozwanego na rozprawie wyznaczonej dla przesłuchania stron była nieusprawiedliwiona, stąd słusznie Sąd Okręgowy

pominał ten dowód, tym bardziej, że dowód z przesłuchania stron ma charakter subsydiarny. Zauważyć też trzeba, że zgodnie z art. 493 k.p.c. pozwany w zarzutach winien wskazać wszystkie okoliczności faktyczne. Pozwany wprawdzie ogólnie kwestionował ilość i jakość pobranego towaru, jednakże nie wskazał ile towaru rzeczywiście pobrał, na czym polegały rozbieżności ilości pobranego towarów w fakturach, jak też nie wskazał jakie roszczenia wywodzi z wadliwej jakości towarów. Powoływany w zarzutach dowód z opinii biegłego na okoliczność faktycznej wartości towarów objętych pozwem nie miał jakiegokolwiek związku ze stanowiskiem procesowym skoro pozwany nie wskazywał na czym polegała wadliwość przewodów i jakie skutki wywodzi z tej wadliwości. Nie wiadomo też jakie dokładnie fakty miałyby udowodnić zeznania pozwanego bo nawet w apelacji pozwany nie wskazuje jaką ilość towarów faktycznie pobrał i czy w odniesieniu do pobranych przewodów wywodzi swoje roszczenia np. rękojmi czy też na innej podstawie prawnej. Nie wiadomo więc jak ewentualne przeprowadzenie dowodu z zeznań pozwanego mogłoby wpłynąć na wynik sprawy. Wobec zasadnego pominięcia dowodu z przesłuchania pozwanego prawidłowe było oparcie ustaleń na przedłożonych dokumentach, których wiarygodność nie została podważona. Dowód z dokumentu WZ stanowił dowód tego, że osoba, która podpisała ten dokument złożyła oświadczenie potwierdzające odbiór towaru (art. 245 k.p.c.). Brak było podstaw do kwestionowania ilości pobranego towaru a cenę tego towaru strony określiły podpisując fakturę k-9. Sąd pierwszej instancji prawidłowo więc określił wartość należności głównej, co do której pozwany niewątpliwie pozostawał w opóźnieniu bo świadczenie miało charakter terminowy (k9) a z twierdzeń zawartych w zarzutach czy też w apelacji nie wynika by doszło do zapłaty w jakiegokolwiek części. Sąd pierwszej instancji jednoznacznie określił podstawę prawną rozstrzygnięcia odwołując się do wynikającego z art. 535 k.c. wzajemnego obowiązku kupującego zapłaty ceny na rzecz sprzedawcy. Uzupełnić natomiast należy podstawę zasądzenia należności ubocznych. Obok przepisów powołanych przez Sąd Okręgowy należało także wskazać przepisy art. 2, 5 i 7 ustawy z dnia 12 czerwca 2003r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. 2003r. Nr 139 poz. 13253 ze zm.), w zw. z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. 2013r. poz. 403). Apelacja jest więc niezasadna. Sąd Apelacyjny orzekł o oddaleniu tego środka odwoławczego na podstawie art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono według zasady odpowiedzialności za wynik sprawy na podstawie art. 98§1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391§1 k.p.c. , przy zastosowaniu § 2, 6 pkt 6 w zw. z §13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz.U. 2013r. poz. 461).